

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

— Ісаїї 21:11

VOL. LVII ПІВМІСЯЧНИК № 6

Березень 15, 1936

ЗМІСТ

“ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ” (Часть 1).....	83
“День Господень”.....	83
Утішення.....	84
Часи.....	84
“Ви знаєте”.....	85
“Як злодій”.....	86
“Говоритимуть”.....	87
Питання для дослідження.....	90
СВІДКИ ЄГОВИ ТА В'ЯЗНІ.....	90
КОЛИ СВІТ ПОГИБ ВІД ПОТОПУ.....	92
ЗЕМНІ ПРЕДСТАВНИКИ ЦАРСТВА БОЖОГО.....	94
СПОМИН.....	96
ЛИСТИ.....	96
ЙОГО НЕЗВИЧАЙНА СПРАВА.....	82
ПУБЛІЧНІ ЛЕКЦІЇ З ТРАНСКРИПЦІЇ.....	82
ФОНОГРАФИ.....	82

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U.S.A.

Відповідальні особи:
J.F. RUTHERFORD, Президент W.E. VAN AMBURGH, Секретар
“Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”. – Ісаїя 54:13

ПИСАННЯ ЯСНО ВЧИТЬ

ЩО ЄГОВА – єдиний правдивий Бог, існуючий од віків до віків, Творець неба і землі і Датель життя своїм створінням; що Логос був початком Його творіння і Його активним чиновником у створенні всіх речей; що Логос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, наділений усякою владою на небесах та на землі, і є головним виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, створив звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди народжуються грішниками і не мають права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викуп, або викупну ціну для всього людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад усі інші створіння й понад усі інші імена, і одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є її головним виконавчим Чиновником і законним Царем світу; що помазані і вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами організації Єгови і є Його свідками, чий обов'язок і привілей - свідчити про всевишність Єгови, проголошувати Його задуми по відношенню до людства, як про це є написано в Біблії, і нести плоди Царства усім, хто чує.

ЩО КІНЕЦЬ СВІТУ настав, і Господь Ісус Христос був посаджений Єговою на Його престолі влади, який вигнав сатану з небес і приступає до встановлення Царства Божого на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення народів землі можуть прийти тільки через царство Єгови під Христом, яке вже розпочалося; що наступним великим ділом Господа буде знищення організації сатани і встановлення справедливості на землі, і що під володінням царства всі ті, котрі будуть послушні Його праведним законам - будуть жити на землі вічно.

ЙОГО НЕЗВИЧАЙНА СПРАВА

Період свідцтва на квітень, “Його незвичайна робота”, який триватиме з 4-го по 12-те число включно, стане ще одним періодом надзвичайного благословення для вісників Царства. Саме в цей період усі охочі оспівати ім'я Єгови звертатимуться до людей з книгою “Багатство”. До 4 квітня сповістувачі Господа уважно прочитають видання з автографом і будуть повністю готові та прагнути, щоб передати це чудове післання до рук народу за внесок у 25 центів. Книга *Багатство* видається багатьма мовами. Її важливість неможливо переоцінити, і ви зможете оцінити її лише після того, як уважно прочитаете книгу.

Директори мають уже зараз планувати цю кампанію. Особи, не пов'язані зі зборами, повинні написати у філію в країні, де вони живуть, або до головного офісу за адресою 117 Adams St., Brooklyn, N. Y., висловивши своє бажання брати участь у свідцтві. Раніше в “Вартовій Башті” вже говорилося, що Товариство скоро опублікує книгу спеціально для “великої громади”. Ось вона! Дайте її в руки людям, тим самим повідомляючи їх про “незвичайну роботу” Єгови.

ПУБЛІЧНІ ЛЕКЦІЇ З ТРАНСКРИПЦІЇ

Благословення Єгови було помітне завдяки використанню портативного транскрипційного апарату. Він ясно показав, що ця машина відповідає потребам часу, коли ворог під керівництвом Гога намагається обмежити вживання радіо Божими помазаниками і коли люди прагнуть почути не людську

ЙОГО МІСІЯ

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливилос систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших засобів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Вій цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвиїмково стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечки, ані його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British..... 34 Craven Terrace, London, W, 2, England
Canadian..... 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian..... 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African..... Boston House, Cape Town, South Africa

Во всіх випадках просимо адресувати на ім'я Товариства.

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажать його читати, вислаємо даром, якщо о се попросять. Ми радісно бажасмо допомогти таким потребуючим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письмуну аплікацію кожного року.

Увага передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом. Yearly subscription price, \$1.00, Canada and foreign, \$1.50 Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

вістку, а Божу. Машина для транскрипції багаторазово збільшила можливості свідків Єгови проповідувати Його правду на місцях, тому бажання отримати літературу збуджується, і формуються навчальні класи з багатьох зацікавлених людей. Окрім, більш ніж 700 таких машин в одних Сполучених Штатах, величезна їх кількість зараз ефективно використовується в країнах ближнього і далекого зарубіжжя. Для отримання додаткової інформації пишть до Товариства.

ФОНОГРАФИ

Єгова Бог належним чином надав ще один дієвий інструмент для проголошення Царства, а саме портативний фонограф, оснащений записами 41-хвилинних виступів брата Рутерфорда на життєво важливі біблійні теми. Відгуки піонерів та інших людей, які вже оснащені і використовують цей фонограф, свідчать про успіх і силу цього методу представлення та донесення вістки Господа. Апарат виготовлений Товариством на його фабриці в Брукліні, спеціально розроблений для цієї роботи, та є найдоступнішим для цієї цілі. Міцний, компактний, з потужним пружинним мотором, що містить кілька дисків, він важить 21 фунт з шістьма дисками на дванадцять записів. Щоб покрити вартість фонографа із 18 записами, його можна придбати за \$19.25. Всі замовлення на нього, що супроводжуються грошовим переказом, слід надсилати до Бруклінського офісу Товариства.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Березень 15, 1936

№ 6

(Переклад з англійського видання)

“ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ”

ЧАСТЬ 1

“Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде”. – 1 Солунян 5:2

День Єгови або “день Господень” – це не неділя або будь-який інший двадцятичотиригодинний день, як це намагається навчити людей духовенство. Це період часу, котрий починається від того часу коли Єгова післав Свого Сина як Царя світу, щоб вигнати сатану і володіти над усім творивом. День Єгови розпочався в осінню пору 1914 року н.е. і продовжується досі. Початок цього періоду часу також позначено цими словами, а саме: “Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що єси, і був, і прийдеши, що прийняв єси силу Твою велику і воцарився єси”. (Одкриття 11:17) Це той самий період часу, позначений словами пророка, а саме: “Жезло сили твоєї пришло Господь із Сиона; царюй серед ворогів твоїх! В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у сьвятій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї”. – Псалма 110:2, 3

2 “День Господень” зазначив початок смутку для сатанської організації, бо саме тоді Єгова рукою Ісуса Христа перерве довге лукаве царювання сатани. Протягом цього періоду часу має відбутися велике свідцтво про ім'я Господа Бога, і воно має бути дано по всій землі, як зазначено пророком Ісаєю, а саме: “В той час стане жертovníк Господень посеред землі Єгипецької, й памятник Господеві посеред границь його. І буде він знаменом і свідцтвом, що Єгипецька земля під рукою в Господа Саваота; бо вони будуть покликати до Господа в тіснечі, а він пошле їм спаса й оборонника, а сей їх вибавить”. – Ісаї 19:19, 20

3 У той час Бог буде чинити суд над усіма народами за те, що вони служили сатані, і скаже їм: “О, ридайте, бо день Божий ближиться, - як опустошуюча сила рукою. Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути землю в пустиню й вигубити грішників на ній. Тим то я потрясу небом, і земля порушиться з свого місця від гніву палкого Господа Саваота в день палаючого гніву його”. – Ісаї 13: 6, 9, 13

4 Коли сатанська організація буде у великому смутку, останок Божої організації на землі співатиме: “В той день буде в землі Юдиній ся пісня співатись: Місто кріпке в нас; він спасення дав

нам замість мурів і валів. Відчиняйте ворота, нехай увійде народ праведний, що любить правду.” (Ісаї 26:1, 2) “Оного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу; Він буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт прогонять.” – Ісаї 28:5, 6

5 Коли вони співають цю пісню, багато людей відвертається від сатанської організації і шукають Господа. “І почують у той час глухі слова книги, та й прозрять із п'тьми й темряви очі сліпих. І будуть страдаючі що-раз більше радуватись у Господі, і вбогі будуть веселитись в Сьвятім Ізрайлевім.” (Ісаї 29:18, 19) День Єгови – це великий день, день чудових речей, і блаженний той чоловік, який цього дня буде повністю на боці Єгови.

“ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ”

6 Існує відмінність у значенні “день Єгови” і “день Господа”, оскільки останній термін вживається в 1 Солунян 5:2. День Єгови почався, коли Він післав Свого Сина царювати серед Своїх ворогів. У той час Ісус Христос, дорогоцінний Камінь, не був положений іще цілковито в Сионі, бо таке положення Каменя на Сионі в повноті відбулося у 1918 році, коли Господь Ісус Христос прийшов до храму на суд. (Ісаї 28:16) Заложення цього дорогоцінного каменя зазначило початок дня, про який апостол писав у п'ятому посланні до Солунян. Той факт, що апостол говорить своїм братам: “Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде”, - це яскрава заява, яка показує, що це час, коли вірний останок прийде до точного розуміння правди. (1 Тимофія 2:4) Це час, каже Писання, коли “ви не потребуєте, щоб хто учив вас”. (1 Йоана 2:27) Це час, коли Єгова та Господь Ісус Христос навчатимуть вірних. (Ісаї 30:20) Це день “коли судитиме Бог тайни [діла] людські, по благовістю моему, через Ісуса Христа” (Рим. 2:16). Таким чином, це час, коли Ісус Христос, великий Суддя, прийшов до храму для суду. Безсумнівно, такі тексти стосуються того ж часу, тобто коли Господь Ісус з'явився в храмі і почав Свій суд, а саме: “дожидаючись одкриття

Господа нашого Ісуса Христа, котрий і утвердить вас до кінця, щоб ви були невинуваті в день Господа нашого Ісуса Христа.” (1 Корин. 1:7, 8) Цей стан невинності не міг наступити, аж поки Господь Ісус Христос не прийшов до храму, зібрав до Себе вірних і покрив їх ризами справедливості. – Ісаї 61:10

7 “Впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершуватиме аж до дня Ісуса”. (Филип. 1:6) “Благаємо ж вас, браттє, ради приходу Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до Него, не скоро хитайтесь умом, і не тривожтесь ні духом, ні словом, ні посланням нашим, що ніби настає день Христів”. (2 Солунян 2:1, 2) Цей день розпочався у 1918 році н.е., а суд розпочався від дому Божого. (1 Петра 4:17) З цього часу суд стає мірою, а справедливість - вагою, щодо всього земного, включаючи і видиму організацію диявола. – Ісаї 28:17

8 Саме Єгова посадив Ісуса Христа на престолі у 1914 році і післав Його царювати. (Псалма 2:6; 110:1, 2) Це зазначило початок дня Єгови. Через три з половиною роки після його початку, розпочався “день Господа Ісуса Христа”, коли Він відкриває Свій суд. Цей день Єгови триває протягом усього періоду, тому що Ісус Христос здійснює замір Єгови, але “день Господень” (Христа), про який пише апостол, відноситься до того часу, коли Ісус Христос розпочинає свою роботу, пов’язану із судом над землею. Картина в Одкритті показує такі факти: що в 1914 році жінка (організація) Єгови будучи важкою (тобто, з царством) мала породити, а диявол стояв поруч, готовий пожерти “немовля чоловічої статі” (новонароджене царство), і, коли воно народилося, диявол, безсумніву, старався знищити це новонароджене дитя. Потім на небі почалася війна, в результаті якої сатана був переможений і скинутий на землю. Суд ще не розпочався, але це вже аж опісля Ісус Христос прийшов до храму Божого щоб судити, і це зазначило початок дня Господнього. Саме про цей останній період, “день Господень”, апостол пише в 1-му посланні Солунян 5:2. Добре б пам’ятати про цю різницю, застановляючись над словами апостола. Щоб завжди мати можливість пам’ятати про цю чітку відмінність, далі в цьому артикулі період, що починається в 1914 році, буде позначатись як “день Єгови”, а період, що починається в 1918 році, - як “день Христа”.

УТІШЕННЯ

9 Однією з цілей апостола в листі до братів і сестер було втішити їх і розповісти їм, як вони можуть втішати один одного. У 1-му Солунян 4 голові він докладно говорить про прихід Господа Ісуса з небес і воскресення померлих у Христі, а потім про збір до Господа тих, хто залишиться

живим і виявиться вірним, і що вони будуть вічно з Господом. Він давав своїм братам інформацію для їхньої потіхи, запевняючи їх, що померлих у вірі Бог оживить у приході Господа Ісуса Христа. Вони повинні були потішатися не тільки цією радісною інформацією, а й наступними словами, викладеними в п’ятому розділі першого послання до Солунян про “часи та пори”; про це свідчить вживання слів у одинадцятому вірші: “Того ж то втішайте один одного і збудуйте один одного, яко ж і робите”. Друга частина четвертого розділу 1-го послання до Солунян і перша частина п’ятого розділу обидві дають потіху, звертаючи увагу на те, що станеться, коли настане день Господа Ісуса Христа. Прихід Ісуса Христа і початок воскресення мертвих не тільки були великою потіхою, але й богодухновенному апостолу було необхідно повідомити про це своїм братам, щоб вони мали запевнення. Однак не така справа з “часами та порами”. Апостол завершує четверту голову словами потіхи, а потім відразу ж говорить “але” (“але про часи і пори, браття, ви не маєте потреби, щоб я писав вам”, *англ. Біблія KJV*). Цей сполучник пов’язує наступне з безпосередньо попередньою обставиною. Вдаватися до подробиць щодо часів та порів було недоречно і не потрібно.

ЧАСИ

10 Текст говорить: “про часи і пори [щодо часів та пір (*П.В.*)]”. Ці слова осувають непотрібну дискусію над загальною хронологією про певні часи, які мали допровадити до конкретних “часів”, а саме, до тих подій, які мають слідувати за подіями, щойно описаними апостолом. Апостол не заохочував студіювання хронологію, на що багато людей витрачають дорогоцінний час, який міг би бути використаний з користю. Ніхто не може визначити дату і сказати, що станеться у певний день. “Ознаки”, на які звертає увагу Господь, є набагато визначальніші, ніж дати, про які людина може лише здогадуватися. Павло тут, очевидно, має на увазі те саме, що й Юда: “Ви ж, любі, згадуйте слова, проречені від апостолів Господа нашого Ісуса Христа; бо вони казали вам, що останнього часу будуть ругателі, що ходять по хотінню свого безбожжя.” – Юди 17, 18

11 Усі “часи”, згадані Єговою, є невизначеними періодами часу, так далеко як це відноситься до людських сотворінь. Коли відбувається те, що передбачено, ми знаємо, що передбачене виповнилося як сповнення пророцтва. Очевидно, невизначений період часу, протягом якого тайна Божя за лишалася закритою, повинен був закінчитися, “тільки в дні голосу смого ангела коли буде трубити”. – Одкр. 10: 6,7

12 Апостол згадує не лише “часи”, а й “пори”. Грецьке слово *chronos* позначає тривалість або проміжок часу, а грецьке *kairos* (множина якого тут переведено як “пори”) означає “повний або належний час або нагода”, тобто “певний, назначений час або пора”. Ці “терміни” мають свої ознаки, тобто “ознаки часів”. (Маттея 16:3) Коли настане час, тоді християни можуть судити про деякі речі; як написано: “Тим же ні про що перше часу не судить”. (1 Корин. 4:5) У повноті часів Ісус Христос повинен був отримати нагляд або владу над усіма речами, тобто “в упорядкуванні сповнення времен”. (Ефес. 1:10) Тут використовується те саме слово (грец. *kairos*): “Бо пора початися суду з дому Божого”. (1 Петра 4:17) Той час настав, коли Господь Ісус прийшов до храму Єгови чинити суд.

13 Коли почалися “часи та пори”? Очевидно після того, як Ісус Христос викинув сатану і зійшов з неба, а також коли Ісус Христос прийшов до храму і почав судити вірних померших (Одкриття 11:18). У 1 Солунян 4:13 апостол говорить своїм братам не сумувати, як ті що не мають надії, тому що, якщо вони вірять у воскресення, про яке вони були навчені, то вони не повинні сумувати за помершими, які померли вірними, бо Бог обіцяв повернути їх до життя в приході Господа Ісуса Христа. Їхній смуток, очевидно, був викликаний не тим, що вони не знали про воскресення мертвих, а тим, що померлих не буде на землі, щоб взяти участь у роботі Господа в оправданні імені Єгови, коли Ісус Христос прийде до храму. Тому апостол пояснює про померлих у Христі, що коли Ісус Христос зійде з неба, вірні померлі святі будуть першими відроджені зі смерті і зібрані до Господа, а потім останок вірних Божих буде “підхоплений... на зустріч Господеві на воздух”, тобто в храмі, і таким чином вони будуть вічно з Господом. Така наука мала б бути великою потіхою для всіх, хто цілком увірували. “Але”, - говорить апостол, - “мої браття, ви не потребуєте щоби вам розказувати про день Господень”. Слово “браття” тут насправді належить до останка, який зараз перебуває на землі та є вибраним. (Маттея 24:21, 22) Ці брати, як і апостол Павло, народилися від Божої “жінки”. (Ісаї 54:13) Вони були підхоплені на зустріч Господеві Ісусу Христу в повітрі, тобто до храму. (1 Солунян 4:17) Тому немає потреби, щоб апостол писав їм про Господень день. Чому? Тому що в той час, коли це пророцтво має бути досліджене і зрозуміле останком, браттями Павла, Господь Ісус Христос буде в храмі, і всі вони, будучи синами Божими від Його жінки Сиону, будуть “навчені Господом” Ісусом Христом та через Ісуса Христа, і це навчання полягатиме в тому, щоб дати їм розуміння пророцтв Біблії. Заява “... немає потреби писати до вас”, не означає,

що немає потреби в тому, щоб “Вартова Башта” утримувалася від публікації пояснень цих текстів. “Вартова башта” не хотіла б і не подає нічєї думки, але, післана Господом і вживається Ним, викладаючи останку науку, яку Єгова та Господь Ісус Христос дають їм щодо Писань і щодо подій, що відбулися, і які є виконанням пророцтв. Тому таким чином “Вартова Башта” не порушує слова апостола. Всі, хто навчений Богом і Ісусом Христом, можуть зараз рішити, що є правдою, коли звернути їхню увагу.

“ВИ ЗНАЄТЕ”

14 Саме для користі решти апостол каже: “Бо ви самі знаєте”. (*Діаг.*) “Ви самі ... знаєте”. (*Ром.*) Вживання тут займенника другої особи показує, що вірний, помазаний останок, що знаходиться в храмі і навчається Господом, і що тоді вони придуть до точного “пізнання правди”. (1 Тим. 2:4, *Діаг.*), І це буде час, як каже апостол, коли “ви не маєте потреби, щоб хто навчав вас”, тому що вас навчає Господь. (1 Йоанна 2:27) Слово “знаєте”, вжите апостолом, мається на увазі, що останок, “браття”, бачать чи розпізнають ясно, бо Господь відкриває очі їхнього розуміння ширше, і вони більш повно бачать пророцтва та фізичні факти, які зараз перед ними і які показують виконання пророцтв. “Точно знаєте” означає, що вони старанно вивчали та досліджували пророцтва та факти, що до їх сповнення, та дійшли до їхнього розуміння. Це час, коли “багато хто бігатиме туди і сюди” у дослідженні пророцтв і “помножиться знання”. – Даниїла 12:4

15 “Точно знаєте”, що “день Господень” починається не з початку дня Єгови, а з початку дня Господа Ісуса Христа, того самого часу, на який апостол посилається в 1-му Солунян 4:15, а саме, “що ми, которі зостанемось живими до приходу Господнього”. Далі апостол каже: “Сам бо Господь з повелінням..., при голосі Архангела і трубі Божій, зійде з неба”, і “потім ми, що залишилися живими, разом з ними будемо підхоплені на хмарах на зустріч Господеві в повітрі [тобто в стан храму, чого жодне око бачити не може], і так навіки [позіставши вірними] з Господом будемо”. Дослівно цей “день Господень” такий самий, про який згадується в 2 Петра 3:10, а саме: “Прийде же день Господень, як злодій вночі”. Також “коли судитиме Бог тайни [справи] людські, по благовістю моєму, через Ісуса Христа”. (Рим. 2:16) Той самий період часу, про який писав апостол, коли сказав: “Вінець правди, який оддасть мені Господь [Ісус Христос] того дня, праведний Суддя”. (2 Тим. 4:8) Це день Господа Ісуса Христа, коли Він був приведений у храм і представлений як правильний Володар світу, і цей час припадає на 1918 рік нашої ери.

“ЯК ЗЛОДІЙ”

16 Як настане той день? Так прийде, як “зłodий вночі”, що значить що тоді не буде повної інформації для всіх. Час та спосіб нападу зłodіїв на чужі будинки тут вживається для ілюстрації часу та способу настання дня Господа Ісуса Христа. Саме весь “день”, або весь період часу, що розглядається, приходить як зłodий. Прихід Господа Ісуса вже відбувся, але “раптове знищення”, яке відбудеться в день Господень, ще попереду. Початок дня Єгови, тобто 1914 рік, не настав як зłodий. Чому? З тієї причини, що вже 1880 року н.е. у публікаціях “Вартової Башти” відзначалась дата 1914 року як кінець світу. Після цього й до 1914 року видання “Вартової Башти” постійно звертали увагу всіх своїх читачів на 1914 рік. Було опубліковано мільйони безкоштовних трактатів із викладом цієї дати. Ця дата була так широко оголошена, що в устах духовенства та його наближених вона стала лайкою та глузуванням. Римо-католицька гієрархія, протестантське духовенство та їхні союзники стежили за цією датою і чекали її наступу, щоб ще більше висміяти тих, хто її проголосив, а коли вона настала, і земля не була знищена, вони насміхалися ще більше, ніж раніше. Безсумнівно, що дата 1914 року, початок дня Єгови, не настала, як зłodий вночі.

17 А як щодо 1918 року, початку дня Господа Ісуса Христа, коли Він прийшов до храму на суд? Чи прийшов Він як зłodий вночі? Звісно так. Навіть до цього часу ніхто, окрім тих, хто посвячений Єгові, не мав виrozumіння про прихід Господа Ісуса до храму. Коментуючи 1 Солунян 5:1, 4, про день Господень, який “захопив вас, як зłodий вночі”, римо-католицький гієрархічний переклад Біблії *Дуге* у замітках до нього говорить: “Але про часи і пори: тобто, про день суду і кінець світу, і про знищення Єрусалиму. Достатньо знати, що час невизначений і що смерть приходить, як зłodий вночі. ... Дивним є те, що деякі люди так по-дитячому бояться дня суду, що не можуть думати про нього без жаху, побоюючись, що це станеться в їхній час. Слабкі душі! Хіба вони не пам’ятають, що смерть неодмінно наздожене їх, і це буде для них окремо кінцем світу та останнім днем? Весь світ тоді загине їм”.

18 Це правда, що у книзі “Довершена тайна”, опублікованій у липні 1917 року, згадувався 1918 рік, але не з належним розумінням і пристосуванням цієї дати. Час горя, який мав наступити у 1914 році, був лише перенесений на три з половиною роки, що свідчить про невластиве виrozumіння цієї дати. (Див. “Довершена тайна”, с. 62, 64, 393, 395, 513) У 1918 році багато людей були в лінії до Царства Божого, які з тих пір втратили цю позицію і тепер відносяться до класу

“лукавого слуги”. День Господень не тільки прийшов на них, як зłodий вночі, але вони все ще перебувають у повній темряві щодо приходу Господа до храму, як і пророкував Ісус. (Маттея 13:41, 42) Всю інформацію та світло, яке Господь дав вірним, клас “лукавого слуги” сьогодні зневажливо відкидає а також все, що стосується приходу Господа до храму Божого для суду.

19 Тим, що були в лінії до царства, Ісус сказав: “Ото ж пильнуйте, бо не знаєте, котрої години Господь ваш прийде. Се ж відайте, що коли б господар знав, у яку сторожу прийде зłodий, то пильнував би, та й не попустив би підкопати хати свої. Тим же й ви будьте готові; бо тієї години, як і не думаєте, Син чоловічий прийде.... А котрий лукавий слуга казатиме в серці своїм: Забариться мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів, та їсти й пити з п’яницями; то прийде пан того слуги дня, якого не сподівається, і години, якої не відає”. - Маттея 24:42-50

20 День, як “зłodий” розпочався у 1918 році. “Зłodії підкопуються і крадуть”. (Маттея 6:19; Йоана 10:10) “Тим то згадай, як прийняв і чув єси, і хорони, і покайся, коли ж не чуватимеш, прийду на тебе, як зłodий, і не знатимеш, якого часу прийду на тебе”. (Одкриття 3:3) Про останній конфлікт, ту битву великого дня Бога Всемогучого, Ісус каже: “Блаженний, хто [у храмі] чуває, і хоронить одєжу свою, [на собі, іменуєчи себе як вірного воїна і сторожа Господа], щоб не ходити йому голим [у храмі], і щоб не бачили сорому його [і не викинули його]”. (Одкриття 16:15) Тепер сторожі повинні продовжувати пильно спостерігати за відкриттям заміру Єгови.

21 Зłodії приходять уночі, коли люди сплять природним сном і коли багато хто з них п’яні і настільки запаморочені, що не помічають наближення наїзників. До 1918 року і з того часу “протестантське” духовенство та римо-католицька гієрархія боролися і продовжують боротися проти післанців Царства Єгови і, виступаючи проти Царства, показують, що вони п’яні чи міцно сплять щодо своїх привілеїв служіння Царю. Так само і клас необачних дівиць зараз міцно спить, є бездіяльні, і перебуває у темноті. До 1918 року весь “християнський світ” був, і з тих пір залишається, по-звірячому п’яний, подібно нічним бенкетуючим, переповнений і спантеличений міцним напоєм радості сатани в переслідуванні свідків Єгови і в прагненні знищити Товариство Вартової Башти. Також весь “християнський світ” був і залишається у темряві, причому добровільно. (2 Петра 3:5) Тому всі вони перебувають у темряві, і день Господа Ісуса Христа застав їх, як зłodий застає сплячих та п’яних уночі.

22 Навіть клас “вірного слуги”, останок, не розпізнав приходу Господа до храму, коли це

сталось. Ці вірні повністю споліяли на Господа і чекали на Нього, але тільки в 1922 році Господь відкрив їм, що Він прийшов до храму на суд. Тепер усі, хто любить Бога, повинні старатися і бути ревними у служінні Йому. Господь Єгова через Свого пророка пророкував пробудження вірних до їхніх привілеїв служіння, про що йдеться в Ісаї 6:1-8. Коли останок, представлений пророком Ісаїєю, побачив, що вони були дуже сплячими і тим самим недбало ставилися до своїх обов'язків, вони були у великому смутку й кликали до Господа, і Господь очистив їх, відкрив їх розуміння і післав їх до своєї служби.

23 Темрява, яка частково оточувала тих, хто згодом став членами класу останка, повністю охопила весь “християнський світ”, і особливо клас “лукавого слуги”, тому день Господа Ісуса Христа захопив їх як злодій. Духовенство не мало жодного вироблення про Господень прихід до Свого храму на суд. Про них Бог через свого пророка говорить: “Так говорить Господь на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що, як мають що гризти своїми зубами - віщують мир, а хто не дає їм нічого в рот, тому заповідають війну”. – Михея 3:5-7

“ГОВОРИТИМУТЬ”

24 До вірної церкви апостол каже: “Бо, як говоритимуть: “Упокій і безпечність”, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони”. (1 Солунян 5:3) Без сумніву, що настане час, коли “говоритимуть: “упокій і безпечність”. Це не до святих відноситься ця частина послання, бо, каже апостол, “ви самі добре знаєте”. Саме ті, що перебувають у темряві, скажуть: “Мир та безпечність”. Відповідно до видання *The Diaglott i Rotherham*, слово “бо” опущено, і текст читається просто: “Як говоритимуть”. Сполучник “як” не відноситься до часу безпосередньо перед початком дня Ісуса Христа у 1918 році. Саме навесні 1918 року ворог стримав діяльність народу Господнього. “Як” належить до певного часу після 1918 року і після того, як почалася відновлена діяльність у службі Єгови Його народом, і впротязі “того дня”, а не перед тим днем. Очевидно, що це короткий період безпосередньо перед знищенням, що насувається на ворога, під час або протягом “того дня”. Тих, кого апостол називає “вони”, називають “послами миру”, тобто ті, які взивають про мир, але які неодмінно “гірко плакатимуть”. (Ісаї 33:7) Вони перебувають у положенні, прямо протилежному становищу тих, хто є “ноги благовістника, що мир возвіщає, що вістить радість, проповідає спасення і які підносять свій голос у пісні”. (Ісаї 52:7, 8) Займенник “вони” не може відноситись до простих людей, але відноситься до лідерів, які формують гро-

мадську думку і створюють пропаганду, до яких інші слухаються і звертають увагу, за якими вони йдуть і яких підтримують; і тому “вони” має відноситись до духовенства і головних з їхньої пастви.

25 “День Ісуса Христа” – це час, коли Він відділить овець від козлів. (Маттея 25:31, 32) Отже, слова “коли будуть говорити”, повинні відноситись до класу козлів, і особливо до їхніх лідерів, тобто до тих, хто вдає, що стоїть за Богом, підтримують і використовують Слово Боже, заявляючи про своє Божественне право і призначення так чинити, тоді як насправді вони роблять протилежне. Такі люди стверджують, що вони в змозі дати другим козлам надійну впевненість в тому, про що говориться в Святому Писанні. Інші козли серйозно і з повагою прислухаються до порад своїх лідерів, які стверджують, що говорять із авторитетом. Йдеться не про те, що кажуть звичайні люди, а про те, що кажуть ті, хто претендує на те, щоби говорити урядово. Вони є тими, чий спокій і безпека знаходяться під загрозою і порушені, і чий “релігійні почуття вражені” публічним проголошенням правди Слова Божого. У цих стривожених людей немає жодних причин побоюватися, що свідки Єгови збираються завдати їм тілесних ушкоджень за допомогою плотської зброї, але їхній спокій порушено через правду. Вони є тими лукавими, які пригноблють і воюють проти свідків Єгови, про яких псалміст говорить: “... від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене. Серце їх в товщі їх сховалось, устами своїми згорда промовляють. Де не ступиш, всюди нас обступили; витріщили очі свої на нас, щоб повалити нас на землю. Вони, як лев той, що добичі шукає, і як левчук, що в закутку притаївся”. [Протестантський “молодий лев”, який був мертвий як протестант з 1918 року. Під “левом” тут маються на увазі всі релігійні лідери, які переслідують свідків Єгови]. Потім вірні свідки Господа моляться: “Встань, Господи, попереди їх, кинь їх на землю! Спаси душу мою від нечестивого мечем твоїм, від людей рукою твоєю, Господи, від людей світа сього. Доля їх у сьому життю, черево їх ти скарбом твоїм сповняєш; сини їх [так звані “наступники апостолів”], ситі, а наддостаток свій лишать дітям своїм. [яких вони вчать підтримувати далі їхню нечестиву організацію] А я в правді дивитимусь на лице твоє: пробудившись, буду образом твоїм насичатись”. (Псалма 17:9-15) У цьому п'ятнадцятому вірші вірні показують свою цілковиту довіру Господеві і вони показані як приведені в храм і зроблені класом “вірного й розумного раба”, помазані та просвітчені. Їхнє пробудження сталося після 1918 року коли вони отримали видіння о Єгові та Його славі у храмі. І знову каже псалміст: “Пробу-

джує, я все ще з Тобою [як признаний слуга]”. Потім, показуючи свою повну довіру до Єгови, вірні моляться: “О коли б ти, Боже, погубив беззаконника! І ви, людожери, відступіться геть від мене! Та ворогів твоїх, що згадують тебе для беззаконня, що за марним ганяють. Чи не мати мені ненависті проти тих, що тебе ненавидять, і не гидитись тими, що проти тебе встали? Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене. Розглянь мене, Боже, і пізнай серце моє! Випробуй мене [в домі Божому, де розпочався суд], і пізнай думки мої! І подивись, чи йду я дорогою труду, і веди мене дорогою вічною”. (Псальма 139:18-24) Вороги, про яких тут говориться, – це ті, що насміхаються з опублікованого факту, що Господь Ісус зійшов з неба з вигуком і приказом від Всевишнього. Оскільки вони перебувають у темряві, вони сплять в уявній безпеці та думають про мир зі сторони Господа. Вони кажуть, як зазначає апостол Петро: “се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходячі по своєму хотінню, і скажуть: Де обітниця приходу Його? від коли б батьки умирають, усе так само пробуває від почину створіння”. – 2 Петра 3:3,4

26 “Вони скажуть”(KJV): (згідно з *Виправленою версією* : “Коли вони будуть говорити”; і згідно *Діаглотт*: “Коли вони зможуть говорити”) “мир і безпека”. Як довго вони говоритимуть так, не є зазначено; але саме “коли вони будуть говорити” те, що вони повинні говорити про мир та безпеку, настане знищення. До кого вони говоритимуть? Не свідкам Єгови і не Йонадабам, бо ці вірні не слухатимуться того, що вони скажуть. Вони, які говорять “мир і безпеку”, говоритимуть це один одному, своєму власному натовпу і тим, хто перебуває під їхнім впливом та контролем, і хто сліпий до правди. Лицемірно вони скажуть “мир та безпека” тим людям, які довірилися таким людям. “Бо не про супокій говорять вони; і проти тихих в країні зрада в них на думці”. – Псальма 35:20

27 Апостол був ознайомлений з пророцтвами і промовляв як богодухновенний слуга Єгови та Ісуса Христа, і він навів деякі з пророцтв і прокував, що вони будуть говорити: “Мир і безпека”. Тому не те що “можливо” вони будуть говорити так, але точно, що вони будуть говорити: “Мир та безпека”. Єгова виправляє ворогом, і Він дозволяє їм дійти висновку, який спонукає їх сказати: “Мир і безпека”.

28 Вигукуючи або говорячи “мир і безпечність”, вони пропонують Богу та Ісусу Христу піти на компроміс з ними, і їхня мова по суті є такою: “Чи з миром Єгую?” Те, що говорили ті вороги Єгую предсказувало, що буде сказано Ісусу Христу, Більшому Єгую, і Він відповість: “Який тут мир, коли блудодіяння тієї старої жінки Езабелі й її чарівництва є так многі?” (2 Ца-

рив 9:22) Ніякого! “Безбожним немає покою, говорить Господь”. (Ісаї 48:22) Так і Аман, амалікитянини, були спокійні і вважали себе в безпеці, коли Аман робив заговор щоб погубити Мардохея на смерть; але насправді він не був у безпеці. – Естер 5:9-14

29 Лідери релігійних організацій світу розраховують принести людям мир та безпеку своїми власними методами. Римо-католицька гієрархія заставила їх повірити, що їх організація непоборима, і що “ворота пекельні їх не переможуть”, і стверджує, що вони уклали угоду зі смертю та пеклом і тому перебувають у повній безпеці. Ця організація впевнена, що вона правитиме світом, і, говорячи “мир і безпека”, вони мають на увазі не мир між народами, а те, що, на їхню думку, досягнуто римо-католицькою гієрархією та їхніми союзниками проти сил, які порушили їх мир. У світі більше немає справжніх протестантів та юдеїв, які поклоняються правдивому Богу, тому ті, хто називають себе “протестантами” та “юдеями”, приєднуються до римо-католицької гієрархії, кажучи: “Мир та безпека”. Перш ніж настане знищення, Бог змусить римо-католицьку гієрархію почути правду, а її керівників зрозуміти деякі речі, що стосуються правди, і це буде для них великою прикрістю. “Та й сама чутка [порушуюча спокій] про нього перейматиме страхом”, про надходяче знищення, коли Він змусить їх (ругателів) зрозуміти ту чутку, тобто правду. (Ісаї 28:19) Проголошення Божої вісті правди про те, що римо-католицька гієрархія побудована на брехні і що Бог, через Ісуса Христа, змете цю велику гору брехні, є сильним порушенням спокою римо-католицької гієрархії та їхніх союзників та прихильників, які змушені це слухати. Це післання проголошується звуковими машинами, транскрипційними апаратами, фонографами та радіо, а також у друкованих книгах. Це правда, яка потрясає їхні почуття. До цього часу римо-католицької гієрархії вдавалося змусити замовкнути всіх, хто виступав проти цієї організації; і навіть, якщо на короткий час Бог дозволить цим противникам зупинити проголошення правди Царства то роздратування гієрархії припинилося б, і тоді та товпа буде кричати: “Мир та безпека”.

30 Саме священники і пророки, тобто проповідники, які, як пророкує пророк, кричать “мир”, не принесуть зцілення народам. “Всі витворять оману”. (Єремії 6:13) Вони придушують вістку про Царство, принесену людям свідками Єгови, і водночас кричать “мир”, тобто свободу визнання для себе, і це вони роблять, щоб замаскувати та обманути народ щодо своєї роботи в протистоянні Єгові і Його вісті про Царство. Ці священнослужителі видають себе за охоронців миру і водночас прагнуть знищити Божих післа-

нців справжнього миру. Як духовенство серед юдеїв говорило про Ісуса, так тепер духовенство говорить про свідків Єгови: “Сього знайшли ми, що розвертає народ і забороняє кесареві данину давати”, у тому, що вони відмовляються підкорятися законам людей, які кажуть, що вони не можуть проповідувати без дозволу, отриманого від поліцейських. (Луки 23:2, 5) Духовенство сказало майже те саме Павлу та його побратимам: “Сі люде вельми трівають город наш, будиши Жидами.” (Дії ап. 16:20, 21) “Всі вони йдуть проти уставів кесаревих”. – Дії ап. 17:6, 7

31 Коли Ісус вїхав у Єрусалим і народ співав Йому хвалу, духовенство того часу сказало: “Ось увесь світ за Ним пішов”. (Йоана 12:19) І тоді вони вирішили убити Ісуса, щоб забезпечити свій власний мир та безпеку. Тепер “велика громада”, відома як “Йонадаби”, починає шукати Господа, і багато хто приєднується до Його Царства. Йонадаби йдуть з радісними піснями, вихваляючи ім'я Єгови, і слід очікувати, що незабаром релігійний натовп скаже: “Ми повинні покласти край цьому проголошенню Царства, щоб забезпечити наш власний мир та безпеку”. Якщо їм це тимчасово вдасться, як це сталося в Німеччині, вони вважатимуть це само собою зрозумілим знаком того, що Бог на їхньому боці і що вони у мирі з Ним та Ісусом Христом, Великим Єгуєм. Бог дозволить їм “повірити брехні”, як у випадку з Аманом. – 2 Солунян 2:11

32 Тоді вони будуть казати: “Мир і безпека”, тобто, що римо-католицька гієрархія, її союзники та прихильники досягли точки безпеки від дратівливої вістки, яку несуть свідки Єгови, і тому будуть вважати що їхня безпека, як і їхній спокій, запевнений. Вживання ними слова “безпека” означає, що вони обмежили діяльність свідків Єгови. Той самий натовп вважав себе у безпеці, коли змусив запечатати гріб Ісуса. – Маттея 27:64-66

33 Усі факти, разом із вірним словом пророцтва, показують, що близька година, коли релігійні сили, очолювані римо-католицькою ієрархією і підтримувані сильною рукою закону народів, будуть кричати один одному: “Мир і безпека”. Це вони зроблять, бо вважатимуть, що “пагубні” свідки Єгови замовкли. Ці незаперечні факти і Писання спонукають свідків Єгови докласти всіх зусиль, щоб виконати роботу свідництва і закінчити її відповідно до волі Божої. У кількох країнах робота з проповіді Євангелії зупинена, і римо-католицька гієрархія продовжує йти вперед, будучи впевнена у своїй силі придушити роботу свідництва всюди. Нехай усі вірні пам'ятають, що Той, Хто за нас, перевершує все, що може бути проти нас. Господь післав Своїх слуг, щоб вони несли Його вістку, і ніщо не може успішно перешкодити цій вістці, доки вона не

буде доведена до кінця. Ті, хто вірно кориться заповідям Господа, несучи вістку про Царство народу, насправді перебувають у мирі та безпеці. Таким людям Єгова обіцяє: “Твердого духом храниш ти в повному упокої, за те, що він на тебе вповає”. (Ісаї 26:3) Клас “вірного слуги” складається з тих, хто з радістю дотримується заповідей Господа, і вони тепер перебувають у храмі навіки з Господом. (1 Солунян 4:17) “І вчиню з ними завіт мира та й повиганяю з землі хиже звіврре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по га-ях. Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословенне, й буду їм посилати дощ у свій час, - се будуть дощі благословення. І родити муть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати врожай свій; і будуть вони безпечні на землі своїй, і зрозуміють, що я - Господь, як поламлю занози в ярмі їх та вирятую їх із потали в тих, що їх поневолили. Не будуть вони вже здобичею народам, і дикий звівр не буде їх пожерати; безпеч жити муть вони, й ніхто їх не буде лякати”. - Езек. 34:25-28

34 До вірних Єгова тепер каже: “Ось, я позбіраю їх знов із усіх земель, куди їх повиганяв у мойму гніву й палкій ярості мойій і великій досаді та й верну на се місце, і дам їм жити в безпеці. Тоді бу дуть вони моїм народом, я ж буду їх Богом”. (Єрем. 32:37, 38) Не бійтеся ворога; але те, що Господь говорить вірним у храмі, який є закритим місцем для ворога, вірні свідки повинні йти і сміливо проголошувати в цім дні суду. – Маттея 10:26; 1 Йоана 4:17, 18

35 Господь заздалегідь повідомляє вірних про те, що має статися, і робить це для того, щоб вони мали повне запевнення у вірі. Робота свідництва повинна бути завершена відповідно до волі Господа перед остаточним вираженням гніву Єгови. Від кожного, хто отримує Боже признание, вимагається, щоб він затримав свою невинність по відношенню до Єгови, доводячи свою вірність у будь-яких умовах. Це було б неможливо, якби Бог не дозволяв ворогові переслідувати Його свідків. Очевидно, що Єгова виправляє як ворожими силами, так і своїми, пригтовляючись до остаточної боротьби; і, будучи попередженими про те, який буде наслідок, вірні мають всі підстави радіти та докладати всіх своїх сил до того, що знайдуть робити їхні руки. Ці вірні йдуть разом у звершеному мирі, з радістю підкоряючись вказівкам організації, знаючи, що щоб їх не чекало, вони у безпеці в руці Господа.

36 Вороги зможуть зробити висновок, що вони звільнилися від свідків Єгови. Переслідуючи і гноблячи цих вірних, вони воюють проти Бога, і таким чином вони досягнуть вершка в зневазі імені Єгови. Якби їхні крики про “мир і безпеку” були зроблені з невідомості, це само по собі не заслуговувало б на те, щоб на них обрушився

Божий гнів; але оскільки вони діють зловмисно та лицемірно, справа постає в іншому світлі. Коли филистимляни тримали Самсона в полоні, це був привід для бенкетів, пияцтва та самовивиснення. Так само релігійні первенці цього світу зараз п'яні вином сатани, і коли їм здається, що вони успішно закрили роботу свідків Єгови, це буде приводом для п'яних веселощів і привітань один одного. Вони виспівуватимуть: "Тепер ми у мирі та в повній безпеці". Що тоді?

(Далі буде)

ПИТАННЯ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

1. "День Єгови" – це якийсь період часу? Як цей день позначено у Писанні?

2-5. Яка велика подія на небі зазначує початок дня Єгови? За якими подіями на землі він прийде?

6-8. За допомогою Писань і фактів проведіть різницю між "днем Єгови" та "днем Господнім", як останній вживається в 1-му Солунян 5:2.

9. Якою була одна з цілей апостола, коли він писав своїм братам? Як інформація в 1-му Солунян 4 послужила б цій меті? Що розглядається у п'ятому розділі?

10-12. Що мається на увазі під виразом "часи та пори"? Як їх можна розпізнати? З якою метою їх було призначено?

13. Коли настають "часи та пори"? Поясніть слова апостола в 1-му Солунян 4:13-18. Обґрунтуйте його слова в 1-му Солунян 5:1.

14, 15. Що видно з виразних слів апостола: "Бо ви самі достовірно знаєте"? Коли і як це здійсниться?

16-18. Що означає заява апостола про те, що "день Господень" прийде "як злодій вночі"? Чому "день Єгови" не прийшов "як злодій", тоді як "день Господень" прийшов? Що показують факти у зв'язку з цим?

19-23. Порівняйте слова Ісуса з Маттея 24:42-50 і Одкриття 3:3 і 16:15 з фактами, щоб зрозуміти, чи дослухалися до них ті, для кого було зроблено попередження.

24-26. Посилаючись на Солунян 5:3: Хто скаже: "Мир і безпека"? Коли? "Мир та безпека" від чого? Кому вони будуть говорити "мир та безпека"? Чому вони шукають такого "миру та безпеки"? Опишіть ситуацію, до якої застосовні Псалми 17:9-15 і 139:18-24 і 2 Петра 3:3, 4 або в якій вони сповняються.

27-30. Поясніть, що вони будуть говорити про "мир і безпеку" у призначений час. З якою метою вони говорять "мир та безпека"? На якій підставі і якими методами вони намагатимуться оправдати свою заяву про мир і безпеку?

31-34. Порівняйте випадок, коли Ісус в'їхав до Єрусалиму, і сьогоднішню ситуацію, яка показує, що година для пророкованого тоді вигуку "мир і безпека" вже близька. За допомогою підтверджуючих Писань поясніть, чи це вплине на діяльність та безпеку вірних свідків Господа.

35, 36. Поясніть переслідування, які зараз відбуваються і ще відбудуться на вірних, а також їхню впевненість і безпеку перед такими переслідуваннями. Чому Єгова насилає Свого гніву на ворога? Коли настане час, коли в п'яному гулянні гонителі будуть хвалитися: "Тепер ми у мирі і в повній безпеці", що тоді?

СВІДКИ ЄГОВИ ТА В'ЯЗНІ

Богато віків тому Бог спонукав свого пророка написати і пророкувати, що настане час, коли на землі буде проведена кампанія просвітчення, і що це буде зроблено Його "службою", до якого Єгова Бог благоволить, кажучи: "Ось, слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий". – Ісаї 42:1

З цього пророцтва видно, що під-час його виконання є сліпі, чий очі мають бути відкриті, і є в'язні у в'язницях, які повинні мати змогу отримати звільнення. Пророцтво має сповнитися, тому що воно проголошено під керівництвом Єгови Його пророком, до якого Він благоволить. Той, хто досліджує пророцтво, шукатиме фізичні факти, що вказують на виконання цього пророцтва, і, якщо воно виконується, він зможе розрізнити, хто такі в'язні, а хто – сліпі.

Було висловлено припущення, що могила – це "в'язниця" і що мертві перебувають у "темниці". Цей висновок явно невірний. Писання пока-

зує, що в'язні стогнуть і голосять до Бога про допомогу, і Він чує їх. Мертві люди не стогнуть і не плачуть. Вони непритомні і нічого не знають, очікуючи в могилі, коли Бог у належний час пробудить їх від смерті. (Еккл. 9:5, 10; Псалом 115:17) В'язниця – місце, де тримають людину, обмежуючи її свободу. Таким чином, людину можуть тримати за залізними ґратами, або її може стримувати страх, через що вона не може користуватися своєю свободою. "Страх перед людьми розставляє сіті сатани". (Приповістей 29:25) Ув'язнений, утримуваний силою, яка викликає страх, є таким же ув'язненим, як і той, хто фізично обмежений.

Тепер тут представлений доказ з Писання, що показує, що темниці, згадані пророком, складаються з організованих систем сатани, особливо так званого "організованого християнства". Існує безліч громад, символічно званих "домами"; католицькі і протестантські, всі вони мають назву християнських, але насправді своєю поведінкою показують, що ці організації є якими зав-

гідно, тільки не християнськими. Поклоніння у цих будинках чи зборах – це формалізм. Ті, хто так поклоняються, поклоняються перед образами і вживають форми поклоніння, які суперечать Слову Божому. Вони наближаються до Господа тільки вустами, але немає посвячення Господу з цілого серця. Вони підносять людей і здійснюють церемонії, які замість того, щоб віддати честь Господу, приносять зневагу Його імені. Богові угодні тільки ті, хто поклоняється Йому в душі та в правді. Формалізм – це гідота в очах Господа Бога. – Йоана 4:23, 24

Ізраїльтяни в давнину відпали до ідолопоклонства і формалізму, і їхній шлях був пророчим, що передсказує, як удаваний духовний Ізраїль відпаде від Бога і впаде в ідолопоклонство. Бог наказав не робити ніяких бовванів, сказавши: “Не будете робити собі балванів, ні вирізувати образів, ні ставити стовпів, і каменів з образами не ставляти мете в землі вашій, щоб перед ними бити поклони. Я Господь, Бог ваш”. – Левіт 26:1

Формалізм, що практикується в так званому “організованому християнстві”, чітко підходить під визначення вирізьблених бовванів. (Ісаї 44:9; 29:13; 2 Тимофія 3:1-5) З цієї причини вони стають частиною диявольської релігії (Вавилон, як її називає Писання), тому що їх метою не є шанування імені Єгови, а створення організації, яка обчерняє Його ім'я і відвертає людей від Нього. Тому церковні системи – це в'язниця.

Головним наглядачем в'язниці, або сторожем, є сам сатана, тому що він обманним шляхом отримав контроль над організацією, яка називається “християнською”. У кожній громаді цих церковних організацій є пастир чи сторож, інакше званий “пастором”. Ці люди, які є священнослужителями, називають себе пастирями стада, або священнослужителями стада. Кожен із них шукає підтримки у своїй громаді. Своєю поведінкою вони доводять, що не люблять Бога, Христа та Його Царство, тому що вони вірні та підтримують Лігу Націй, яка є підробкою диявола. Вони беруть участь у політиці цього світу і більше цікавляться тим, що вони називають цивільними справами замість того, щоб розповідати про великий замір Бога та Його Царство. Вони відмовляються слухати свідectво Його Слова, і тому вони сліпі до того, що Господь Бог насправді робить у цей час. Вони не тільки відмовляються слухати, але й докладають усіх зусиль, щоб їхні громади не почули. Ці священнослужителі схожі на своїх двійників, юдейських фарисеїв, яким Ісус сказав: “Горе вам, законники! [церковним отцям] що ви взяли ключ розуміння: самі не ввійшли, й тим, що входять, заборонили”. – Луки 11:52; Маттея 23:13

Законники, фарисеї, політики та комерційні лідери стояли разом серед євреїв. Сьогодні політики та комерсанти підтримують так званих “докторів богослов'я”. Вони не тільки самі не бачуть правди і відмовляються її чути, але й роблять усілякі дії, щоб завадити членам своїх громад почути правду. Священнослужителі та керівники їхньої пастви – сліпі поводити, і, як сказав Ісус, вони впадуть у яму. (Маттея 15:14) Бог передбачив стан і образ дій цих священнослужителів, яких називають “сторожами”, в таких словах: “Сторожі їх - сліпі всі й невіжі; всі вони пси німі, не можуть гавкати, мріють бурмотять, дрімаючи, люблять тільки спати. Се - пси, все голодуючі, наситу не знають; се - пастирі безглузді: всі позирають лиш на свою дорогу; кожний до останнього дбає про свою лиш користь”. – Ісаї 56:10, 11

Саме ці священнослужителі є наглядачами місцевих в'язниць. Напевно, у кожній з конфесійних організації, які називаються “церквою”, в кожній її громаді є ті, хто дійсно любить Бога, хто прагне знати про Нього і бути послухним Йому. Але через вплив священнослужителів і “вождів стад” їм не дозволяється вільно обговорювати Біблію на церковних зборах, і їх відмовляють іти кудись ще, щоб отримати знання про неї. Насправді, лише в небагатьох із цих організацій є можливість вивчати Біблію. Священнослужителі не говорять про Біблію. Фактично, сучасні священнослужителі заперечують, що Біблія є Божим Словом правди. Якщо увага цих священнослужителів звертається на якусь книгу, в якій подається настанова по Біблії і викладається доказ Божого заміру, то священнослужителі різко засуджують цю книгу і просять своїх громад не мати з нею нічого спільного. Священнослужителі стверджують, що вони єдині уповноважені тлумачити Біблію. Через це люди в цих громадах опиняються у темряві щодо справжньої науки Слова Божого.

Парафіяни помічають, що пастир чи священнослужитель присвячує свої проповіді світській політиці, так званих науці, цивільним справам та соціальним питанням, але ніколи не дає їм жодної їжі зі Слова Божого, яке стверджує віру людей у Бога та у Його ціль спасення. Якщо членам громади пропонується вирушити в інше місце, щоб почути правду, священник люто заперечує проти цього, кажучи, що якщо вони підуть з церкви, то вчинять злу справу і, отже, братимуть участь у руйнуванні суспільства, і що вони знайдуть свою вічну долю в муках. Таким чином, багато добрих людей перебувають у страху і утримуються в сектанських організаціях, які називаються церквами. Як пророкував пророк, вони мають забобонний страх перед Богом, але цей

страх перед Богом “походить із науки заповідей людських”. – Ісаї 29:13

Бог пророкував через Свого пророка, що священнослужителі, або пастирі, придуть до того часу, коли вони не годуватимуть громаду, а будуть годувати себе, і Він висловив свій рішучий осуд цього. Господь, передбачаючи ці обставини, спонукав Свого пророка написати такі слова: “Сину чоловічий! пророкуй про пастирів Ізрайлевих, віщуй і промов до них: Так говорить Господь Бог: Горе пастирям Ізрайлевим, що пають самих себе! Чи не вівці ж бо пастирям пасти? Ви їли молоко й зодягались у вовну та заколювали вівці годовані, стада же не пасли. Слабих у стаді ви не покріплювали, й недужних не вигоювали; поранену не перевязували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили ними жорстоко й насильно. За те, ви, пастирі, слухайте слово Господнє! Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів, і вимагатиму вівці мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я повириваю в них із рота вівці мої, щоб не були вже їм їдою. Так бо говорить Господь Бог: Самий я відшукаю собі вівці мої та й буду їх дозирати.” – Езек. 34:2-4, 9-11

Люди доброї волі у цих церковних організаціях переконуються, що ні священнослужителі, ні вожді пастви не викладають правду громаді. Коли громада збирається разом, це робиться головним чином для того, щоб продемонструвати вишуканий одяг небагатьох і послухати міркування, які не мають жодного стосунку до Слова Божого. Тому в віроісповіданнях церковних систем є голодні душі, які перебувають у великому пригніченню через існуюче положення, яке вони бачать. Вони знають, що ім'я Боже не шанується

в громаді; і вони знають, що люди з боку, зазвичай звані “язичниками”, з огидою дивляться на професію священнослужителів, чудово розуміючи, що вони лицеміри і що їхні заяви про те, що вони представляють Бога, не відповідають дійсності.

Ті, хто добровільно і з радістю відокремився від світських релігійних систем, підкоряючись приказам Господа (2 Корин. 6:16-18), відтепер не є “в'язнями”. Харчуючись Словом Божим, вони стали сильними і залишили в'язниці, присвятили себе виконанню волі Бога Єгови і були приведені до Сиону, організації Божої. Чимало їх колись були “в'язнями” Вавилону, як і самі свідки Єгови (1918 року), але вони вийшли з Вавилону, диявольської організації, і зраділи. “Тоді між народами казали: Велике діло сотворив Господь над ними!” (Псалма 126:2) Але ті, хто залишаються в диявольській організації та її конфесійних системах і утримуються там страхом чи примусом, все ще утримуються як в'язні, і саме вони зараз голосять про звільнення. (Езек. 9:4) Великий Божий Пророк, Ісус, показує, що в'язні, яких ще доведеться звільнити, складуть “велику громаду”, яка має “вийти з великого горя”, вимити свою одягу у крові Агнця і тим самим отримати Боже признание. І тоді “отре Бог всяку сльозу з очей їх”. Вони не будуть належати до небесної царської родини, як свідки Єгови, але вони віддадуть себе Єгові в посвяченні і будуть служити на землі перед престолом Бога. (Одкриття 7:9-17) Саме таким свідкам Єгови припоручено сповіщати про “відкриття в'язниці” і про те, що настав час, коли “Господь в'язнів [що ще залишилися] визволяє”. – Ісаї 61:1; Псалма 146:7

КОЛИ СВІТ ПОГИБ ВІД ПОТОПУ

То сталося близько 4300 років тому, про що ясно свідчать останні знахідки археологів у Месопотамській долині, підтверджуючи тим самим біблійну розповідь про всесвітній потоп за часів Ноя. Уявіть тепер великий ковчег довжиною чотириста п'ятдесят футів (137 метрів) і з балкою висотою сімдесят п'ять футів (майже 30 метрів), побудований на сухій землі, і Ноя, трьох його синів та їхніх дружин разом з усіма тваринами та птахами, які були прийняті, надійно розміщені в ковчезі і напружено чекаючи на момент, коли Бог випустить води великого потопу.

Річки вод мирно текли до моря. Водні джерела регулярно постачали людину водою, а озера тішили око і несли на собі людські судна, які ковали їхнім мирним лоном. Ніколи на пам'яті людини ці річки не виходили з берегів, не збільшували і не зменшували запаси води. Ніхто з людей ніколи не бачив дощу, бо він не випадав з

того часу, як людина з'явилася на землі. Вологу для рослинності постачав туман, що піднімався від землі, щоб зрошувати її. У книзі Буття, розділ другий, вірші п'ятий і шостий, про ті дні перед великим потопом говориться таке: “Бо Господь Бог не посилав дощу на землю, і не було людини для обробітку землі [до створення Адама], але пара піднімалась із землі та зрошував обличчя землі”.

Чому ж тоді хтось мав очікувати на сильний дощ? Бог сказав, що він прийде, і Його слово є правдивим; і Ной повірив і послухався. Господь Бог точно знав, у який день і годину Він відчинить вікна великої “безодні” вод, які були підвішені далеко над землею та навколо неї, як великий навіс. Він сказав Ною, що потоп настане через сім днів після того, як він увійде туди. Ной увійшов і почав чекати. Минуло шість днів, але дощу не було, і ось настав сьомий день.

Протягом усього часу, поки будувалося ця споруда, безбожність продовжувала зростати. Нефілими, що прийняли людські тіла, під керівництвом сатани вдавалися до всіх мислимих злочинів, а відомі люди приєднувалися до них у злочинах, і в їхніх думках було лише зло. Завершення створення ковчегу і вхід до нього Ноя послужив сигналом для цих дияволів у людській подобі та їхніх рабів-людей вдатися до найбільших гулянь, розпусти та злочинів. Диявол або деякі з його ангелів у той час, безсумнівно, підпалили б ковчег і знищили б його та його мешканців, якби рука Господня не втримала їх. В середині нього був Божий вірний свідок. Господь Бог завжди захищає Своїх вірних. Обітниця тридцять четвертої Псалми, вірш сьомий, каже: “Ангел Господень чатує кругом боящихся його; і визволяє їх”.

Настав час, коли Бог мав продемонструвати Свою силу і возвеличити Своє ім'я перед усім сотворінням. Писання показує, що ці нефілими, що залишили своє початкове становище, матеріалізувалися у вигляді людей, зіпсували людський рід і звернули його до безбожності. Писання ясно говорить про те, що ці павші ангели, що зіпсували рід людський, були понижені. Свідомство другого послання Петра, розділ другий, вірш четвертий, говорить: “Бо коли Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, а кинув їх в окови пекольної темряви, і передав, щоб хоронено їх на суд”. Апостол Юда в шостому вірші свого послання відноситься до того ж питання, кажучи: “І ангелів, що не схоронили свого начальства, оставивших свої оселі, про суд великого дня вічними оковами під темрявою схоронив”. Тепер безбожні чоловіки та жінки на землі мали зустріти свою долю. Вони дійшли до кінця у своїй безбожності і повинні були померти.

Тварини були зібрані в череду, як Бог наказав Ною. Це був шістсотий рік життя Ноя. Це сталося сімнадцятого дня другого місяця. Настав час загибелі для безбожного світу. Далеко на півночі почулося сильне ревіння, ніби гори відривалися від своїх основ. Далеко на півдні такий же жажливий звук наповнив повітря. Дикі польові звірі та птахи небесні відчували наближення страшного лиха. З півночі та півдня ринув великий потік води. У книзі Буття, глава сьома, вірш одинадцятий, говориться: “Того ж дня, порозверзались усі жерела великої безодні, і хляби (вікна) небесні повідчинялись”. Через долини ринули потужні суцільні стіни води. Ці стіни непереборної сили мчали здригаючись, знищуючи і падаючи. На лоні потоку неслися величезні колоди, зруйновані будинки, купи землі та величезні валуни. Разом із потоком прийшли сильні вітри, які заморожували до кісток істот, що ніколи раніше не знали холоду. Досягнувши міс-

та, потоп знищив його та стер у порошок його будівлі. Жахнувшись, люди втікали на пагорби, тільки щоб побачити, як потоп, що насувається, несе смерть і руйнування всьому на своєму шляху.

З наростаючою люттю ринули води. Сорок днів і ночей лилися потоки з півночі та півдня та зверху. Все вище і вище нарастив потік, доки не покрив пагорби. Хвилі зметали з вершин усіляких людей та звірів. Потім потоп обрушився на корабель. Велике судно застогнало і заскрипіло. Потім могутні води підняли його над землею, і він поплив поверхнею нового моря. Вітер шалено посилювався, земля хиталась і тряслася, а потоп продовжував посилюватися, поки води не покрили пагорби та гори; і все, що мало дихання, померло.

Письмове оповідання очевидця, що міститься в сьомому розділі Буття, вірші з вісімнадцятого по двадцять четвертий, говорить: “І впотужнювалась вода, і прибувала велико на землі, і носився ковчег по воді. І впотужнювалась вода на землі несказанно, і поняла всі високі гори, попід небесами. Прибула понад ними вода на п'ятнадцять локот, і поняла всі високі гори. І повиздижало всяке тіло, що двигалося по землі, і з птаства і з скотини, і з звіра, і з усякого лазючого поповза по землі і всяка людина. Усе, в чого було дихання і все, що було на суші, повиздижало. І погинуло все живе, що було на земному лиці, погинуло, і людина і скотина і лазюче поповза, і птаство небесне, і вигублено все те на землі, іоставсь Нояг один да те, що було з ним у ковчезі. І впотужнювалась вода на землі сто і п'ятдесят день”.

Бог оправдав своє ім'я в умах Ноя і тих, хто вижив разом з ним, а також у свідомості ангелів на небесах. Всі народи, роди і люди, які колись походили від Ноя та його синів, знали про цю могутню демонстрацію сили Єгови або, принаймні, мали можливість дізнатися. Але дехто відмовляється вірити. Усі народи, що жили на землі з часів Ноя, бачили свідомство великого потоку. Але, як і за часів Ноя, ті, хто відвернув свій розум від Господа, хто відмовляється вірити Його Слову – заперечують потоп і не знають про діло, яке Бог має намір зробити найближчим часом.

“Бо”, - як свідчить переклад другого послання Петра, глава третя, вірші з п'ятого по сьомий, - “Не знають бо ті, що так хочуть, що небеса були з давнього часу, і земля із води, і в воді постала словом Божим, для чого й тогочасний світ водою затоплений, погиб; нинішні ж небеса і земля тим самим словом заховані, і на огонь зберегаються про день суду й погибелі безбожних людей”. Авторизована версія каже: “В результаті чого світ, який тоді був, переповнений водою, загинув”.

Те, що руйнування старого світу потопом передвіщало остаточне знищення сатанської організації, видимої і невидимої, в битві Армагеддон, Ісус ясно доводить у своєму великому пророцтві про “кінець світу”. (Матвія 24 і 25) Він сказав:

“Бо, як були за днів перед потопом, що їли, й пили, женились, і віддавались, аж до дня, коли увійшов Ной у ковчег, та й не знали, аж прийшла повідь і поносила всіх; так буде й прихід Сина чоловічого”. – Маттея 24: 37-39

ЗЕМНІ ПРЕДСТАВНИКИ ЦАРСТВА БОЖОГО

Незмінне правило Божого розпорядження полягає в тому, що Бог не дарує вічне життя жодному створенню доти, доки воно не пройде повне випробування і не доведе свою посвяту і вірність. Бог дав Адаму, першій людині життя, але потім піддав його випробуванню, перш ніж дарувати йому вічне життя. В результаті випробування Адам упав. Його поразка відбулася тому, що він віддав свою вірність ворогові Божому. Він був одночасно нелояльною та невірною людиною.

Наступною звершеною людиною на землі був Ісус. Перш ніж Небесний Батько дарував Ісусу велику і високу нагороду вічного життя, як божественному сотворінню, Він спочатку піддав Його найсуворішим випробуванням; і всі ці випробування Ісус успішно витримав, довівши цим свою лояльність і вірність Богу. – Луки 4:1-14; Филип. 2:5-11; Жид. 5:8, 9

Відразу стає очевидною абсурдність доктрини “вродженого безсмертя всіх людей”. Сатана є автором цього неправдивого вчення; і представники сатани, духовенство, проголошували цю неправдиву науку серед людей протягом століть.

До того, як смерть совершенної людини Ісуса принесла жертву викупу за людство, жодна людина не могла отримати вічне життя. Це є вірним з тієї причини, що всі люди є потомками Адама і успадкували наслідок його переступу. (Рим. 5:12) Боже правило свідчить, що “як у Адамі всі вмирають, так у Христі всі оживають”. (1 Корин. 15:22) Смерть і воскресіння Ісуса Христа мали статися перш, ніж будь-хто міг отримати вічне життя. Однак це не заважало несовершенним людям доказувати своє послухенство і вірність Богові в міру їх можливостей. Тим самим вони могли отримати Боже признание.

Оскільки, однак, немає іншого імені під небом, яким можна отримати спасення до життя, окрім через заслуги Ісуса Христа, з цього випливає, що життя не могло бути дароване до приходу Ісуса Христа і дання викупу. Він “дав [Своє життя] для викуплення всіх. [Таким було] свого часу свідоцтво”. (Дії ап. 4:12; 1 Тимофія 2:5,6) З цього випливає, що якою б вірною не була людина до принесення викупу, вона не могла отримати вічне життя, доки викуп не був представлений в жертву за гріх перед престолом милосердя Бога Єгови. Тому смерть і воскресення Господа Ісуса принесли життя та безсмертя. (2 Ти-

мофія 1:10) У всіх має бути одна нагода для життя. Можливість безсмертя дається тільки тим, хто шукає її в призначений Богом спосіб, а саме уподоблюючись жертвній смерті Ісуса Христа. – Рим. 2:6,7; Филип. 3:10-14

Для того, хто вивчає Писання, має бути очевидним, що все, що людина може зробити для свого спасення, – це мати віру і під-час випробування довести своє послухенство і вірність Богу. З цієї причини написано: “Без віри ж не можна угодити; вірувати мусить бо, хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто Його шукає, тих нагороджує”. - Жид. 11:6

Між Авелем, який був убитий своїм братом Каїном, і деревом, на якому помер Ісус, на землі були деякі люди, які вірили в Бога, старанно намагалися догодити Йому і дійсно догодили. Про цих людей написано в післанні до Євреїв, голова одинадцята, вірші з тринадцятого по шістнадцятий: “По вірі померли ті всі, не прийнявши обітниць, а оддалеки видівши їх, і вірували, і витали, і визнавали, що вони чужениці і захожі на землі. Бо которі таке говорять, виявляють, що отчини шукають (країни, *англ. Біблія KJV*). І справді, коли б ту пам’ятали [батьківщину] (ту країну, *англ. Біблія KJV*), з якої вийшли [з організації диявола], мали б вони нагоду вернутись. Нині ж луччої бажають, се єсть небесної; тим і не соромиться їх Бог, називатися Богом їх: наготовив бо їм город”.

Слово, перекладене тут як “країна” означає “батьківщину”, тобто їхнє рідне місто або місце проживання, або їхню рідну землю. Рідним станом людини була совершенність в раю, Едемському саді; і ціль Бога – відновити цей стан, але це може статися лише через Його небесне Царство; і оскільки ці вірні люди бажали цього, вони бажали, щоб небесне Царство чи уряд було відновлено на землі. Тому Бог, здійснюючи Свій замір, забезпечить місто, тобто організацію, уряд, у якому ці люди матимуть участь. Але хто ці люди?

Під натхненням Святого Духа апостол Павло писав про них. (Євреям, одинадцятий розділ) Спочатку він згадує Авеля, який довів свою віру в Бога. Потім він розповідає про Еноха, який “ходив з Богом”, тобто мав віру в Бога і був послухний Йому; і він каже, що Бог забрав Еноха, щоб не побачив смерті. Потім він згадує Ноя, який жив у часи великого зла і виявив свою ві-

ру, вірність і відданість Богу, проголосивши правду серед нечестивого та зіпсутого покоління. Потім приходить Авраам, який був покликаний йти на місце, про яке нічого не знав; і завдяки своїй вірі він пішов. Він оселився в чужій країні, живучи в наметах з Ісааком та Яковом. Апостол також згадує жінку Авраама, Сару, яка показала свою віру в Божі обітниці. Потім він розповідає про велике випробування, яке випало на долю Авраама, коли Бог закликав його принести в жертву свого сина Ісаака. Повірівши, що Бог здатний воскресити Ісаака з мертвих, Авраам послушався, і це доказує віру Авраама у воскресення.

Потім Павло згадує Ісаака як одного з вірних. Далі він розповідає про віру Якова, який завдяки своєму довір'ю Богові пророкував і благословляв своїх синів на смертній постелі. Він розповідає про віру Йосипа і про те, як Господь спрямовував його в Єгипет. Потім він розповідає про Мойсея, який, хоч і виховувався в домі царя, але коли досяг зрілого віку, відмовився називатися сином царської дочки, вважаючи за краще терпіти разом зі своїм народом через віру в Бога. Апостол додає про нього, що він "більшим багатством над Єгипетські скарби вважаючи наругу Христову; озирався бо на нагороду". (Жид. 11:26) І таким чином доводиться віра Мойсея у майбутнє Царство і у великого Царя. Потім апостол згадує про віру блудниці Рагаби, а також розповідає "про Гедсона, про Варака, про Самсона, і Єтая".

Після згадки Давида, Самуїла і вірних пророків, апостол стає красномовним, і його слова лунають з радістю і впевненістю в Бозі, коли він додає: "котрі вірою побивали царства, робили правду, одержували обіттування, загороджували пащі левам, гасили силу огню, втікали від гострого меча, робились потужними від немочи, були міцні в бою, обертали в ростіч полки чужоземців; жінки приймали мертвих своїх з воскресення; інші ж побиті бували, не прийнявши збавлення, щоб краще воскресення одержати; другі ж наруги та ран дізнали, та ще й кайдан і темниці; камінням побиті бували, розпилювані, допитувані, смертю від меча вмирали, тинялись в овечих та козиних шкурах, бідуючи, горюючи, мучені, (котрих не був достосен світ,) по пустинях скитались та по горах та по вертепах і проваллях земних: І всі ці, одержавши свідчення вірою, не прийняли обіттування". -Жид. 11:33-39

Апостол тут каже: "Світ не був гідний" цих людей; маєть на увазі світ, невидимим правителем якого є сатана-диявол. Своєю вірною пос-

вятою Богові та Його обітницям ці угодики свідчили про те, що вони були повністю не в гармонії з дияволом а в повній гармонії з Богом. Вони мали щирі серця, і вони робили все можливе, щоб чинити правильно; і за свою вірність вони отримали добре признання. Але вони не могли отримати обітницю. Майте на увазі, що обітниця була благословенство вічного життя, і апостол ясно говорить, що життя є даром Божим через Ісуса Христа, Господа нашого. (Рим. 6:23) З цього розумно слідує, що вони не могли отримати життя до жертви викупу.

Потім апостол додає: "бо Бог щось краще передбачив для нас, щоб вони не без нас досягли звершення". Очевидно, що клас, про який тут йдеться яко про такий, що отримує "краще", – це ті, хто буде пов'язаний із Христом у духовному стані на небесах, тому що Павло включає себе як один із них. Він каже, що ці вірні мужі давнини без нас не могли стати звершеними. Слово "звершення" означає завершений, викінчений, виконаний замір. Під цим слід розуміти, що ці люди, отримавши признання через свою вірність, повинні чекати померлими в могилі, доки члени тіла Христового, які є правдивою Церквою, не будуть обрані і випробувані. (Колос. 1:18; Ефес. 1:22, 23) Обітниця щодо тих вірних мужів давнини не може бути виконана доти, доки Господь не обере всю церкву. Тобто, Божий замір та провізія що до них не можуть бути виконані або закінчені доти, доки не буде зроблено цілковите та остаточне забезпечення для невидимого Царства Божого, а саме, Ісуса Христа та вірної церкви, Головою якої Він є.

У жертві в день очищення, яку Бог спонукав жидів практикувати щороку і яку описано в шістнадцятому розділі книги Левіт, показано, що після обрання членів Тіла Христового викупна жертва приноситься в жертву за гріх від імені всіх, окрім церкви.

Коли члени Тіла Христового будуть зібрані, що тоді чекає на тих людей, які померли у вірі до того, як була принесена велика жертва викупу? Павло прямо каже: "Тим і не соромиться їх Бог, називати ся Богом їх: наготовив бо їм город". (Жид. 11:16) Місто – це символ уряду, і цей текст є позитивним доказом того, що Бог приготував для цих людей місце під своїм праведним урядом на землі. Отже, вони стануть видимими, земними представниками Царства Божого протягом тисячі років, коли невидимий Христос, Божий помазаний Цар і законний Володар землі, буде керувати урядом з небес і благословити всі роди землі на славу Господа Бога Єгови.

СПОМИН

Дата святкування імені Бога Єгови і жертви Ісуса Христа визначається таким чином: Від спостереження нового місяця, найближчого до весняного рівнодення, який і зазначає собою перший день першого місяця, відрахуйте чотирнадцять днів. (Вих. 12:1-6) Згідно з астрономічними розрахунками, місяць сходить щонайменше за шістнадцять годин до того, як його можна побачити неозброєним оком людини. За часів Мойсея розрахунок провадився з того часу, коли він міг бачити місяць неозброєним оком, і це правильний спосіб відліку часу для нас. Цей рік (називається 1936 н.е.) починається 24 березня, а чотирнадцятий день, тобто. після 6 години вечора 6 квітня, є під-

ходящим часом для святкування пам'яті. Вжито Єрусалимський час.

У книзі під назвою "Єгова" міститься докладніше пояснення Вечері Спомину, ніж може вмістити "Вартова Башта" в одному випуску. Уважно і з молитвою простудіюйте другий і третій розділ книги під назвою "Єгова", починаючи зі сторінки 26 і закінчуючи сторінкою 120. Потім у 6-й день квітня, після 6 години вечора, нехай кожна група помазанників збереться і відсвяткує Спомин. При цьому вживайте прісний хліб та справжнє червоне вино. Незброжений виноградний сік або родзинки не відповідатимуть вимогам. Господь і апостоли вжи вали справжнє червоне вино, і ми повинні наслідувати їхньому прикладу.

ЛИСТИ

ТІЛЬКИ ЄГОВА МОЖЕ ДАТИ

Вітаємо наших братів у Сионі у Бетелі!

Ми, піонери, що підписалися нижче, проповідуючі Євангеліє Царства Єгови, нашого Бога, по різних округах Техасу, тепер збираємося разом цього дня, 16 листопада 1935 року, в Сан-Антоніо, штат Техас, щоб піднести подяку Єгові за чудову провізію, яка була зроблена через вас, наших братів у Вефілі, для підтримки піонерів у полі. Це справді збуджуючий фактор, який міг дати тільки Єгова, і як одна людина ми просуваємося вперед у битві з новою силою, яка вразить Його ворогів і кине їх у страх і сором. Наш бойовий клич: "За Єгову та більшого Гедеона". Наші молитви про знищення сатанської організації та вічне оправдання Слова Єгови та Його імені, ваші проповідники у служінні Царю...

БАГАТО В'ЯЗНІВ ВИХОДЯТЬ НА ВОЛЮ

Дорогий брат Рутерфорд:

З радістю посилаю звіт про наші досвідчення Бетелю в Гельсінкі у грудні 1935 року:

Ми простудіювали другу та третю частини "В'язні". Під час цих досліджень було безліч моментів, що становлять особливий інтерес, оскільки багато місць Писання були залучені до нашої уваги. Хоча наші думки про в'язнів змінилися, це тільки зробило звільнення в'язнів більш ясним, і ми чуємо, як дзвони свободи дзвенять все голосніше над нашими головами, і ми з радістю намагаємося спонукати людей звернути увагу на цей звук серед жахливого шуму у світі, і багато в'язнів чують його і виходять, у Його славу свободу до слави Божої. Ці статті - могутня підмога у роботі.

Відвідуваність була такою: 3 грудня - 15 осіб; 10 грудня - 17; 17 грудня - 16; 21 грудня - 11; 31 грудня - 15.

Господь Бог наш нехай благословить вас у служінні Йому. Нехай Господь дозволить вам у новому році споглядати світло на Його обличчі, та допоможе вам сповіщати славу про Нього. З теплими християнськи ми привітаннями,

Твій молодший брат за Його милістю,
Ееро Ніронен, секретар.

РЕЗОЛЮЦІЯ

Дорогий брат Рутерфорд,

Ми, члени Кембриджської (штат Огайо) спільноти свідків Єгови та Йонадабів, хочемо скористатися нагодою і висловити нашу глибоку вдячність за чудову підкріплюючу їжу, що міститься в "Вартовій Башті" і є знаряддям Єгови. Таким чином ми складаємо та приймаємо свою наступну резолюцію:

РЕЗОЛЮЦІЯ

Що наша позиція є цілком в гармонії з лекцією "Салют прапора".

Щоб ми, з Його милості, продовжували високо піднімати Божий Штандарт правди і вказувати на нього як на єдине спасення чоловіка, а також проголошувати Царя та Його Царство.

Ми віримо, що Єгова є єдиним правдивим Богом і що Ісус Христос є Відкупителем чоловіка і законним Володарем світу.

Ми впевнені, що Царство Боже під владою Христа - єдина надія людства, і що Єгова воздвиг Ісуса Христа Царем на своєму троні: тому ми віддаємо нашу вірність Йому, і на Єгову та Ісуса Христа ми будемо надіятися. Тому ми з радістю встаємо на бік Бога Єгови та Його Царства під Ісусом Христом, нашим Відкупителем і Господом, і, з Його милості, ми будемо послухними, любити, служити, і шанувати Єгову та Його улюбленого Сина, Ісуса Христа.